

New York, cinsellik ve ötesi

HASAN BÜLENT KAHRAMAN

İnsan New York'a gelince 20. yüzyılın bittiğini anlıyor. New York bu çağı cinsel devrimi tamamlayarak kapattı. Dünyanın birçok yerinde ancak edebiyatçı ve sanatçıların tahayyülü ve fantezisi olabilecek bir cinsellik kentin sokaklarında yaşanıyor.

Alternatif cinsel yaşam kavramı yalnızca bireysel bir tercih değil. Toplumsal bir boyuta da sahip. Bu olgu toplumsal, ahlaki tüm değerler sisteminin değişimini sağlayan belki de en önemli gelişme. İşe soyutlanmayı, dışlanmayı reddetmekle başladı. Bireyin kişisel seçiminin, ne olursa olsun, toplum tarafından benimsenmesinin zorunluluğunu kabul ettirerek devam etti. Öylelikle de politik bir nitelik kazandı. Bir 'çağ'dan ötekine geçiş eğer mutlaka bir farkla tanımlanacaksa, bu, yerleşik değer ve anlayışların değişmesidir. 'Tarih'le ilgili bir yanı da yoktur. Varolan kurallar ve zihniyet radikal bir dönüşümü ne zaman geçirmişse çağ da o zaman değişmiştir. Alternatif cinsel yaşam olgusunun başardığı budur.

Eşcinsellerin ağırlıklı olduğu Chelsea'da dolaşınca,

sado-mazo restoranlarının en iyi lokantalar listesinin ilk sıralarında yer aldığını görünce, üçüncü cins kavramının örnekleriyle karşılaşınca, eşcinsel, 'sert' pornografik filmlerin kamu TV'lerinde yayımlandığını görünce, insan NY'de başka çağda yaşadığını anlıyor. Mahkemelerin lezbiyen kadınlara 'babalık' velayeti verdiği bir ortamda bu oluşumun ardında yatan iki belirleyici koşul daha var, işi NY'ye bağlayan şey belki de onlar.

Öncelikle, tüm somutluğuna karşın işi bir 'fantezi' gerçeğinden ayrı düşünmek oldukça zor. Gündelik yaşamında 'dostdoğru' davranan kişi kendisiyle baş başa kaldığında bambaşka birisi olabiliyor. Bu ancak kapitalizmle-arzu arasındaki ilişkiyle açıklanabilecek bir durum. Çünkü kapitalizmin tarihi aynı zamanda 'arzunun yitimi'nin tarihidir. Refahın ve tatminin arttığı, istenen her şeye erişmenin bunca kolaylaştığı bir ortamda arzu ölüyor. Beklentilerin karşılanma hızı yeni beklentilerin oluşum hızını, onların da doyurulması bu defa fantezilerin üretilmesini zorluyor. Sonunda gündelik hayat değil kurguların dünyası ve o 'olmayan şey'e erişmenin güçlüğünden alınan haz öne çıkıyor. Bu, NY'de her şey için, o arada cinsellik için de geçerli olan bir durum. Tüm tercihler, büyük bir hızla değişiyor bu kentte ve 'alışkanlık'

diye bir kavram, 'fantezi-yapay gereksinim' ve tatmin-tatminsizlik bağlamında eriyip yok oluyor.

İkincisi, cinsellikte yaşanan bu 'somut' durumu 'sanallık' açısından ele almak gerekiyor. Bağlanmamanın ve değişkenliğin esas olduğu, zaman-mekan düzeninin karıştığı, iktidar ilişkilerinin, bütün kalıcılığına karşın değiştiği bir dünyada cinselliğin giderek fanteziye gömülmesi insanın sanallığı kendi bilinci, bedeni ve toplumsal ilişkilerinde bu ölçekte yaşayabileceği tek olanaktır. Cinsel fanteziyi yaşayan kişi sanallıkla özdeşleşmekte ve sanallığı gerçeklemektedir. Kaldı ki, başından beri tüm iktidarların varoluş kanıtı insanların gövdesine müdahale hakkını ellerinde tutmalarıdır. Cinsel fanteziler ve alternatif, cinsel yaşamlar, siyasal-toplumsal ölçekte, hiçbir şeyi değilse bile insanların bedenlerine iradelerince müdahale ederek, ona sahip olma haklarını yeniden kazanmasını sağlamıştır. Bu 'devlet' kökenli bir iktidarın sonunu ilan eden en önemli gelişmedir.

NY'deki cinsellik sanallığı gerçeğe dönüştürüyor ve fantezinin gerçeğe müdahalesini getiriyor. Sokaklarda kimin kim olduğunu bilmek belki artık mümkün değil, ama insan hiç değilse başka bir boyutta yaşadığını ayırmsıyor.